

Kontakty z Mediami i
Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

KOMUNIKAT PRASOWY nr 42/11

Luksemburg, 3 maja 2011 r.

Wyrok w sprawie C-375/09

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów /
Tele 2 Polska sp. z o.o., obecnie Netia S.A.

W dziedzinie prawa konkurencji jedynie Komisja może stwierdzić brak występowania na wewnętrznym rynku Unii praktyki stanowiącej naruszenie

Uprawnienie krajowych organów ochrony konkurencji do wydawania takich „decyzji negatywnych” mogłoby zagrozić jednolitemu stosowaniu reguł konkurencji ustanowionych traktatem

Zgodnie z rozporządzeniem nr 1/2003¹, w przypadkach, gdy krajowe organy ochrony konkurencji lub sądy stosują krajowe prawo konkurencji do praktyk zakazanych przez art. 102 traktatu, stosują one również postanowienia tego artykułu. Stosując ten przepis w indywidualnych sprawach, krajowe organy ochrony konkurencji mogą: nakazać zaprzestanie naruszenia, zarządzić środki tymczasowe, zaakceptować zobowiązania lub też nałożyć grzywny, okresowe kary pieniężne czy też inne, przewidziane w krajowych przepisach prawa, kary. Ponadto, jeżeli na podstawie posiadanych przez nie informacji organy te dojdą do wniosku, iż warunki ustanowienia zakazu nie zostały spełnione, mogą one również zdecydować, że nie ma podstaw do działania z ich strony.

Po przeprowadzeniu postępowania przeciwko Telekomunikacji Polskiej S.A., polski organ ochrony konkurencji – prezes UOKiK – stwierdził, że zachowanie tego przedsiębiorstwa nie stanowi nadużycia pozycji dominującej. Wydał on zatem w zastosowaniu prawa krajowego decyzję, w której stwierdził, że przedsiębiorstwo to nie stosowało żadnej praktyki ograniczającej konkurencję; jeśli chodzi o naruszenie traktatu, prezes UOKiK rozstrzygnął, że postępowanie w sprawie należy umorzyć ze względu na jego bezprzedmiotowość.

Tele2 Polska sp. z o.o., obecnie Netia S.A. – spółka konkurująca z Telekomunikacją Polską S.A. – zakwestionowała tę decyzję. Sąd Najwyższy, do którego wpłynęła skarga kasacyjna, zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem, czy prawo Unii wyklucza możliwość wydania przez krajowy organ ochrony konkurencji decyzji stwierdzającej brak naruszenia postanowień traktatu („decyzji negatywnej”) w sytuacji, gdy na podstawie przepisów prawa krajowego organ ten uznaje, iż nie doszło do praktyki stanowiącej nadużycie.

Trybunał przypomniał przede wszystkim, że, w celu zapewnienia spójnego stosowania reguł konkurencji w państwach członkowskich, w rozporządzeniu nr 1/2003 ustanowiony został mechanizm współpracy pomiędzy Komisją a krajowymi organami ochrony konkurencji, wpisujący się w ramy ogólnej zasady lojalnej współpracy.

Następnie Trybunał zauważył, że w sytuacji, gdy, na podstawie informacji, które posiada, krajowy organ ochrony konkurencji dojdzie do wniosku, iż przesłanki ustanowienia zakazu nie zostały spełnione, wspomniane rozporządzenie wyraźnie stanowi, iż przysługujące temu organowi uprawnienia ograniczają się do wydania decyzji o braku podstaw do działania z jego strony.

Wyposażenie krajowych organów ochrony konkurencji w uprawnienie do wydawania decyzji stwierdzających, że nie doszło do naruszenia postanowień traktatu podważałoby ustanowiony w rozporządzeniu nr 1/2003 system współpracy i godziłoby w uprawnienia przysługujące Komisji.

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).

Taka negatywna decyzja merytoryczna mogłaby bowiem zagrozić jednolitemu stosowaniu reguł konkurencji ustanowionych traktatem, będącemu jednocześnie jednym z celów tego rozporządzenia, a to ze względu na to, że mogłaby ona stanąć na przeszkodzie późniejszemu stwierdzeniu przez Komisję, iż dana praktyka stanowi naruszenie tych reguł.

Trybunał stanął więc na stanowisku, że **stwierdzenie, iż zakaz nadużywania pozycji dominującej nie został naruszony, pozostaje w wyłącznej gestii Komisji**, nawet jeśli odpowiednie postanowienie traktatu jest stosowane w ramach postępowania prowadzonego przez krajowy organ ochrony konkurencji.

Trybunał stwierdził ponadto, że **niezgodny z prawem Unii jest przepis prawa krajowego przewidujący w takich okolicznościach jedynie możliwość wydania przez krajowy organ ochrony konkurencji negatywnej decyzji merytorycznej**.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne umożliwia sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793